

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.290 van 29 maart 2011
in de zaak A. 199.593/XIV-32.959**

In zake : Dalil Akila Hugo FILET
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jürgen Millen
 kantoor houdend te 3730 Hoeselt
 Tongersesteenweg 4 bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de Minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissingen van de gevangenisdirecteur van Merksplas waarin (...) (de verzoeker) op 18 maart 2011 een ‘maatregel tegen een bezoeker’ ter kennis werd gebracht, met name het afzonderlijk verbod voor de moeder van verzoeker, Maidat Meriem, en voor zijn halfbroer, Maidat Camille, om verzoeker te bezoeken in de gevangenis vanaf 17 maart 2011 tot en met 16 mei 2011.”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 maart 2011 om 10.30 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Nuytens, die loco advocaat Jürgen Millen verschijnt voor de verzoeker, en attaché Eva De Cock, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is gedetineerd in de gevangenis van Merksplas.

3.2. Op 15 maart 2011 legt de gevangenisdirecteur de verzoeker de tuchtsanctie van tien dagen afzondering op celafdeling op wegens een incident dat zich op 12 maart 2011 naar aanleiding van een bezoek zou hebben voorgedaan.

De voormelde beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Overwegende:

-Dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan aannemen van zaken tijdens bezoek en bedreigingen ter attentie van personeel.

-Dat hij de feiten (...) niet toegeeft, hoewel het personeel formeel is over het gebeurde.

-Dat dergelijke feiten absoluut niet kunnen worden getolereerd, en een aangepaste sanctie zich opdringt.

-Dat hij door zijn dreigende taal en houding uiting geeft aan een totaal gebrek aan respect voor het personeel.”.

3.3. Naar aanleiding van het voormelde incident van 12 maart 2011, beslist de gevangenisdirecteur op 17 maart 2011 om verzoekers moeder, Maidat Meriem, de maatregel “2 maand geen toegang tot de inrichting vanaf 17/03/2011 tem. 16/05/2011” op te leggen.

Naar aanleiding van hetzelfde incident, beslist de gevangenisdirecteur op 17 maart 2011 om ook verzoekers halfbroer, Maidat Camille, de maatregel “2 maand geen toegang tot de inrichting vanaf 17/03/2011 tem. 16/05/2011” op te leggen.

Dit zijn de in de huidige zaak bestreden beslissingen.

3.4. Bij arrest nr. 212.194 van 22 maart 2011 verwerpt de Raad van State de door de verzoeker tegen de onder randnummer 3.2. vermelde beslissing ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, omdat niet aan de grondvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan (zaak A. 199.548/XIV-32.944).

IV. Ontvankelijkheid

4. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

6.1. De verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat het opleggen van de bestreden maatregelen betekent dat hij -terwijl hij al in een afzonderingsregime werd geplaatst- geen enkel bezoek (gewoon bezoek of glasbezoek) van

zijn moeder en halfbroer meer kan ontvangen en dit voor een periode van liefst twee maanden. Deze personen zijn volgens de verzoeker zeer nauw met hem verbonden, zodat deze sanctie voor hem bijzonder zwaarwichtig is en ook nefast voor de familiale banden. De verzoeker betoogt dat dit voor hem mentaal bijzonder zwaar om dragen is, aangezien hij voor het opleggen van deze sanctie zeer regelmatig bezoek van zijn moeder en van zijn halfbroer kreeg, waar hij uiteraard naar uitkeek en wat uiteraard belangrijk was voor de familiale banden.

6.2. Met het oog op het beoordelen van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, wijst de verzoeker ook op het door hem aangevoerde ernstig middel.

Beoordeling

6.3. De grondvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel maakt, naast de ernst van de aangevoerde middelen, een aparte wettelijke voorwaarde uit om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen besluiten. Verzoekers verwijzing naar het door hem aangevoerde ernstig middel, in het bijzonder naar de schending van het beginsel “non bis in idem”, is derhalve niet van aard om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijnen hoofde aan te tonen.

6.4. De verzoeker ondergaat thans niet langer de gevolgen van de hem op 15 maart 2011 door de gevangenisdirecteur opgelegde tuchtsanctie van tien dagen afzondering op celafdeling, zodat bij het beoordelen van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel met deze gevolgen geen rekening kan worden gehouden.

6.5. De omstandigheid dat de verzoeker gedurende twee maanden van zijn moeder en halfbroer geen bezoek meer kan krijgen, vormt gewis een nadeel voor hem, maar toont geen nadeel aan dat dermate ernstig is dat het de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen zou verantwoorden, temeer daar het voor de verzoeker gedurende die twee maanden nog steeds mogelijk is om een intensief contact met zijn moeder en zijn halfbroer te onderhouden, door met hen te corresponderen of te bellen en aldus de familiebanden met hen te onderhouden.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing

van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissingen te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig maart tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Stephan De Taeye.